

De kleine avonturiers zitten in het gras.
Weer klinkt er een brul, luider dan ooit.
'Het lijkt wel een wolf,' mompelt Pablo.

Mila haalt de schouders op.
'Een wolf? In de jungle?'

Mila staat op.
'Dat is geen wolf! Kom, Pablo!
We gaan terug. Je zal zien dat ik gelijk heb.'

Broer en zus zetten het
op een holletje naar de kano.

Ze vertrekken te voet.

WOLF HIOHIOOOOO

De kano dobert op het water.
Mila vindt het heerlijk.
'Joehoe! We hoeven zelfs niet te roeien. Kijk daar, een roze dolfin!
Ik wil hem knuffelen!'

Maar Pablo maakt zich zorgen. De stroom wordt almaar sterker.
Hij wijst naar een aanlegsteiger.
'Daar moeten we stoppen! Dat is het veiligst.'

De kleine avonturiers varen naar de kant.

Ze blijven toch in de kano.

Pablo gluurt naar de vissen die de visser gevangen heeft.

'Pas op voor je vingers, ventje, het zijn piranha's!'

'We hebben een luide brul gehoord,' legt Mila uit. 'We zoeken uit waar die vandaan komt.'

'Er was daarnet een geweldig kabaal daar achter die bomen. Misschien was het dat wel?'

En anders volgen jullie maar het pad tot je bij een hut komt. Daar woont een tovenaardie de jungle op zijn duimpje kent.'

Een tovenaardie? De kleine avonturiers aarzelen. Wat moeten ze doen?

Het aan de tovenaardie vragen?

Bij de bomen gaan kijken, om uit te vissen wat daarachter zit?

